

Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání

(přijata Výborem ministrů dne 12. července 2007 na zasedání náměstků ministrů)

Preamble

Členské státy Rady Evropy a další signatáři této Úmluvy;

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

majíce na zřeteli, že každé dítě má nárok ze strany své rodiny, společnosti a státu na takovou míru ochrany, která odpovídá jeho postavení jako nezletilého;

konstatující, že sexuální vykořisťování dětí, zejména ve formě dětské pornografie a prostituce, a všechny formy pohlavního zneužívání včetně těch, ke kterým došlo v zahraničí, mají škodlivý vliv na psychosociální vývoj dětí;

konstatující, že sexuální vykořisťování a pohlavní zneužívání dětí dosáhlo zneklidňujících rozměrů, a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni, zejména s ohledem na vzrůstající používání informačních a komunikačních technologií (ICT) dětmi i pachateli, a že prevence a potírání takového sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání vyžaduje mezinárodní spolupráci;

majíce na zřeteli, že blaho a zájmy dětí jsou základními hodnotami, které sdílí všechny členské státy a musí být podporovány bez jakékoli diskriminace;

připomínající Akční plán přijatý na třetím vrcholném setkání nejvyšších představitelů států a vlád Rady Evropy (Varšava, 16. - 17. května 2005), který vyzývá k tvorbě opatření směřujících k zastavení sexuálního vykořisťování dětí;

připomínající zejména doporučení Výboru ministrů č. Rec (91) 11 o sexuálním vykořisťování, pornografii, prostituci a obchodu s dětmi a mladistvými a doporučení Rec (2001)16 o ochraně dětí před sexuálním vykořisťováním, dále Úmluvu o počítačové kriminalitě (CETS č. 185), zvláště pak článek 9 této Úmluvy, a Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodu s lidmi (CETS č. 197);

majíce na paměti Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (1950, ETS č. 5), revidovanou Evropskou sociální chartu (1996, STE č. 163), a Evropskou úmluvu o výkonu práv dětí (1996, ETS č. 160);

majíce taktéž na mysli Úmluvu o právech dítěte, zejména její článek 34, Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se projevu dětí, dětské prostituce a dětské pornografie a Protokolu o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi, doplňujícího Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, stejně jako Úmluvu Mezinárodní organizace práce o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce;

majíce na paměti Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (2004/68/SVV), Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie o postavení obětí v trestním řízení (2001/220/SVV) a Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti obchodování s lidmi (2002/629/SVV);

berouce náležitý ohled na relevantní mezinárodní instrumenty a programy v této oblasti, zejména na Stockholmskou deklaraci a Akční program přijaté na 1. Světovém kongresu proti sexuálnímu vykořisťování dětí pro obchodní účely (27. - 31. srpna 1966); globálně platný závazek z Yokahamy, přijatý na 2. světovém kongresu proti sexuálnímu vykořisťování dětí pro obchodní účely (17. - 20. prosince 2001), na Budapešťský závazek a Akční plán přijaté na přípravné konferenci ke 2. Světovému kongresu proti sexuálnímu vykořisťování dětí pro obchodní účely (20. - 21. listopadu 2001), na Usnesení přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů S-27/2 „Svět pro děti“ a tříletý program „Budovat Evropu pro děti a s nimi“ přijatý na třetím Vrcholném setkání a vyhlášený na Konferenci v Monaku (4. - 5. dubna 2006);

odhodláni účinně přispět k realizaci společného cíle ochránit děti před sexuálním vykořisťováním a pohlavním zneužíváním, ať již bylo spácháno kýmkoliv, a poskytnout pomoc obětem;

berouce v úvahu nutnost vytvořit srozumitelný mezinárodní instrument zaměřený na aspekty prevence, ochrany a trestního práva v oblasti boje proti všem formám sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí, a dávající vzniknout zvláštnímu systému kontroly;

se dohodli na následujícím:

Hlava I

Účel, zásada nediskriminace a vymezení pojmů

Článek 1

Účel

1. Účelem této Úmluvy je:

- a) předcházet a potírat sexuální vykořisťování a pohlavní zneužívání dětí;
- b) chránit práva dětských obětí sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání;
- c) podporovat národní a mezinárodní spolupráci proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí.

2. Tato Úmluva zakládá zvláštní systém kontroly, za účelem zajištění účinné realizace jejích ustanovení smluvními stranami.

Článek 2

Zásada nediskriminace

Realizace této Úmluvy smluvními stranami, zvláště prospěch z opatření ochrany práv obětí, musí být zajištěna bez jakékoli diskriminace, zejména diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národnostního nebo sociálního původu,

příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, sexuální orientace, zdravotního stavu, zdravotního postižení nebo jiného postavení.

Článek 3

Vymezení pojmů

Pro účely této Úmluvy se rozumí:

- a) „dítětem“ každá osoba mladší osmnácti let;
- b) „sexuálním vykořisťováním a pohlavním zneužíváním dětí“ chování zmíněné v člancích 18 až 23 této Úmluvy;
- c) „obětí“ jakékoli dítě, které se stalo objektem sexuálního vykořisťování nebo pohlavního zneužívání.

Hlava II

Preventivní opatření

Článek 4

Zásady

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby předešla všem formám sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí a aby zajistila jejich ochranu.

Článek 5

Nábor, vzdělávání a zvyšování povědomí osob pracujících s dětmi

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná ke zvyšování povědomí o ochraně a právech dětí u osob, které přicházejí pravidelně do kontaktu s dětmi v oblasti výchovy a vzdělávání, zdraví, sociální ochrany, soudnictví, orgánů činných v trestním řízení i v oblasti sportu, kultury a využití volného času.
2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby osoby uvedené v odstavci 1 byly odpovídajícím způsobem obeznámeny o sexuálním vykořisťování a pohlavním zneužívání dětí a měly k dispozici prostředky potřebné k jejich odhalování a o možnostech uvedených v článku 12, odstavci 1.
3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby zajistila, že k povoláním, která přicházejí obvykle do častého kontaktu s dětmi, mají přístup pouze osoby, u kterých se lze přesvědčit, že nebyly odsouzeny pro trestné činy sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí.

Článek 6

Vzdělávání dětí

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby děti v průběhu základního a středního vzdělávání byly informovány o nebezpečí sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání a o prostředcích ochrany odpovídajících jejich úrovni vývoje. Takové informace, poskytované ve vhodných případech ve spolupráci s rodiči, budou předávány v širším kontextu informací o pohlavním životě se zvláštním důrazem na nebezpečí vyplývající z používání nových informačních a komunikačních technologií.

Článek 7

Preventivní intervenční programy nebo opatření

Každá smluvní strana bude dbát na to, aby osoby, které mají obavu, že by mohly spáchat trestný čin stanovený touto Úmluvou, měly, je-li to vhodné, přístup k účinným intervenčním programům nebo opatřením určeným k vyhodnocení a předcházení riziku spáchání trestné činnosti.

Článek 8

Opatření pro veřejnost

1. Každá smluvní strana bude podporovat a organizovat kampaně zvyšující povědomí veřejnosti a informující o sexuálním vykořisťování a pohlavním zneužívání dětí a o možných preventivních opatřeních.
2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k předcházení a zamezení šíření materiálů propagujících trestné činy stanovené touto Úmluvou.

Článek 9

Účast dětí, soukromého sektoru, sdělovacích prostředků a občanské společnosti

1. Každá smluvní strana bude podporovat účast dětí, s ohledem na jejich stupeň vývoje, na vytváření a realizaci politik, veřejných a dalších programů boje proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí.
2. Každá smluvní strana bude podporovat soukromý sektor, zejména sektory informačních a komunikačních technologií, cestovního ruchu a turismu, bankovní a finanční sektor i občanskou společnost v účasti na vytváření a realizaci politik prevence sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí a implementaci interních norem v rámci vnitřních předpisů nebo sdílené normotvorby.

3. Každá smluvní strana, s ohledem na nezávislost sdělovacích prostředků, bude podporovat sdělovací prostředky, aby předávaly vhodné informace o všech aspektech sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí.

4. Každá smluvní strana bude podporovat financování projektů a programů občanské společnosti, včetně zakládání fondů tam, kde je to vhodné, zaměřených na prevenci a ochranu dětí před sexuálním vykořisťováním a pohlavním zneužíváním.

Hlava III

Specializované orgány a koordinační organizace

Článek 10

Národní opatření koordinace a spolupráce

1. Každá smluvní strana přijme nezbytná opatření k zajištění koordinace na národní nebo regionální úrovni mezi různými organizacemi činnými v oblasti ochrany dětí, prevence a boje proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí, a to zejména v oblasti výchovy a vzdělávání, zdraví, sociálních služeb, orgánů činných v trestním řízení a soudních orgánů.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byly zřízeny nebo určeny:

a) národní nebo regionální instituce, nadané nezávislou působností, které budou prosazovat a chránit práva dětí s tím, že zajistí zdroje financování a vymezí konkrétní povinnosti těchto institucí;

b) systémy sběru dat a informací na národní a regionální úrovni, umožňující, při dodržení požadavků na ochranu osobních údajů a ve spolupráci s občanskou společností, sledování a vyhodnocování sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí.

3. Každá smluvní strana bude podporovat spolupráci mezi odpovědnými státními orgány, občanskou společností a soukromým sektorem za účelem lepšího předcházení a potírání sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí.

Hlava IV

Prostředky ochrany a pomoc obětem

Článek 11

Zásady

1. Každá smluvní strana zavede účinné sociální programy a vytvoří mezioborové struktury za účelem poskytování nezbytné pomoci obětem, jejich blízkým příbuzným a těm, jimž byly svěřeny do péče.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby oběti, jejíž věk je nejistý a kterou lze důvodně považovat za dítě, byly poskytnuty prostředky ochrany a pomoci, které jsou jinak poskytovány dítěti, do doby, než je její skutečný věk zjištěn.

Článek 12

Oznámení podezření na sexuální vykořisťování nebo pohlavní zneužívání

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby pravidla zachování mlčenlivosti, stanovená vnitrostátními předpisy, uložená osobám, které v rámci své profese přicházejí do kontaktu s dětmi, nebránila těmto osobám informovat orgány odpovědné za ochranu dětí o jakékoliv situaci, kdy mají důvodné podezření, že je dítě obětí sexuálního vykořisťování nebo pohlavního zneužívání.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby všechny osoby, které vědí nebo se v dobré víře domnívají, že došlo k sexuálnímu vykořisťování nebo pohlavnímu zneužívání dětí, byly motivovány k oznámení takových skutečností příslušným orgánům.

Článek 13

Linky důvěry

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby podpořila a podnítila vznik informačních služeb, jako např. telefonních nebo internetových linek důvěry, poskytujících tazatelům poradenství s ohledem na zásady důvěrnosti a anonymity.

Článek 14

Pomoc obětem

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k zajištění pomoci obětem dosáhnout krátkodobého i dlouhodobého fyzického a psychosociálního zotavení. Opatření přijatá v souladu s tímto odstavcem budou řádně zohledňovat názory, potřeby a zájmy dítěte.

2. Každá smluvní strana přijme v souladu s vnitrostátními předpisy opatření ke spolupráci s nevládními organizacemi a dalšími kompetentními organizacemi občanské společnosti, které poskytují pomoc obětem.

3. Pokud jsou rodiče nebo osoby, které mají dítě ve své péči, zapojeni do činností spojených s jeho sexuálním vykořisťováním nebo pohlavním zneužíváním, budou opatření přijatá v souladu se zásadami uvedenými v článku 11 odstavci 1 zahrnovat možnost:

- vykázat domnělého pachatele;
- odebrat oběť z jejího rodinného prostředí.

Podmínky a délka odebrání dítěte musí být v souladu s jeho nejlepším zájmem.

4. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k zajištění terapeutické péče pro osoby blízké oběti, je-li to vhodné, zejména pokud jde o akutní psychologickou pomoc.

Hlava V

Intervenční programy nebo opatření

Článek 15

Obecné zásady

1. Každá smluvní strana bude v souladu s vnitrostátními předpisy zajišťovat a rozvíjet účinné programy nebo účinná intervenční opatření pro osoby uvedené v článku 16 odstavci 1 a 2, s cílem předcházet nebezpečí a snižovat rizika recidivy sexuálně motivovaných trestných činů páchaných na dětech. Takové programy nebo opatření budou dostupné po celou dobu trestního řízení, v rámci vězeňského prostředí i mimo něj, a to v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátními předpisy.
2. Každá smluvní strana v souladu s vnitrostátními předpisy zajistí a bude podporovat rozvoj partnerství a dalších forem spolupráce mezi příslušnými orgány, zejména zdravotnickými zařízeními a sociálními, soudními a dalšími orgány a institucemi, odpovědnými za péči o osoby uvedené v článku 16 odstavci 1 a 2.
3. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy zajistí vyhodnocování nebezpečí a rizik možné recidivy trestných činů stanovených touto Úmluvou u osob uvedených v článku 16, odstavci 1 a 2, a to s cílem stanovit vhodná opatření.
4. Každá smluvní strana v souladu s vnitrostátními předpisy zajistí vyhodnocování účinnosti uplatněných programů a opatření.

Článek 16

Adresáti intervenčních programů a opatření

1. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy a při zachování zásady presumpce neviny zajistí přístup osob stíhaných za trestný čin stanovený touto Úmluvou k programům nebo opatřením uvedeným v článku 15 odstavci 1, a to za podmínek, které neporušují právo na obhajobu a právo na spravedlivý a nestranný proces, a ani s ním nejsou v rozporu.
2. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy zajistí přístup osob odsouzených za trestné činy stanovené touto Úmluvou k programům nebo opatřením uvedeným v článku 15 odstavci 1.
3. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy zajistí, aby intervenční programy nebo opatření byly vytvořeny nebo upraveny tak, aby odpovídaly zvláštním vývojovým požadavkům

dětí, které se dopustily sexuálně motivovaného trestného činu, včetně dětí, které ještě nedosáhly věku trestní odpovědnosti, s cílem léčit jejich problémy sexuálního chování.

Článek 17

Informace a souhlas

1. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy zajistí, aby osoby uvedené v článku 16, kterým jsou navrženy intervenční opatření nebo programy, byly plně informovány o důvodech takového návrhu, a aby se navrženého programu nebo opatření účastnili za podmínky souhlasu založeného na plné znalosti faktů.
2. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními předpisy zajistí, aby osoby, kterým jsou programy nebo opatření nabízeny, je mohly odmítnout; a jedná-li se o osoby odsouzené, aby tyto byly informovány o možných důsledcích takového odmítnutí.

Hlava VI

Trestní právo hmotné

Článek 18

Pohlavní zneužití

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost následujícího úmyslného jednání:
 - a) účast na sexuálních praktikách s dítětem, které podle vnitrostátních předpisů nedosáhlo zákonem stanoveného věku pro sexuální praktiky;
 - b) účast na sexuálních praktikách s dítětem pokud:
 - je použito nátlaku, síly nebo pohrůžek; nebo
 - dojde ke zneužití dítěte z pozice požívané důvěry, nadřazenosti nebo vlivu nad dítětem, a to i v rodině; anebo
 - dojde ke zneužití dítěte v obzvláště zranitelné situaci, zejména pokud se jedná o dítě s mentálním či fyzickým postižením, či dítě ve stavu závislosti.
2. Pro účely použití odstavce 1 stanoví věk, pod který je zakázána účast na sexuálních praktikách s dítětem.
3. Cílem ustanovení článku 18 odstavce 1 a) není dotčena úprava konsensuálních sexuálních praktik mezi nezletilými.

Článek 19

Trestné činy spojené s dětskou prostitucí

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost následujícího úmyslného jednání:

- a) zjednání dítěte k prostituci a přiměnění dítěte k prostituci;
- b) nucení dítěte k prostituci nebo kořistění z takového jednání nebo jiné vykořisťování dítěte za obdobným účelem;
- c) nákup sexuálních služeb dětí (využití dětské prostituce).

2. Pro účely tohoto článku se „dětskou prostitucí“ rozumí zneužívání dítěte k sexuálním praktikám, kdy jsou za účast dítěte na sexuálních praktikách poskytovány či slibovány peníze nebo jiné odměny, platby či výhody, bez ohledu na to, zda jsou tyto odměny, peníze, přísliby nebo výhody poskytovány dítěti nebo třetí osobě.

Článek 20

Trestné činy týkající se dětské pornografie

1. Každá smluvní strana přijme legislativní nebo jiná nezbytná opatření s cílem učinit trestnými následující úmyslná jednání, pokud jsou činěna v rozporu s právem:

- a) výroba dětské pornografie;
- b) nabízení a zpřístupňování dětské pornografie;
- c) šíření a předávání dětské pornografie;
- d) získávání a zprostředkování dětské pornografie;
- e) držení dětské pornografie;
- f) vědomé získávání přístupu k dětské pornografii prostřednictvím komunikačních a informačních technologií.

2. Pro účely tohoto článku se „dětskou pornografií“ rozumí jakýkoli materiál, který vizuálně zobrazuje dítě, které se účastní skutečného nebo předstíraného sexuálně explicitního jednání nebo jakékoli zobrazení pohlavních orgánů dítěte k primárně sexuálním účelům.

3. Každá smluvní strana si může vyhradit právo neuplatnit plně nebo zčásti odstavec 1 písmeno a) a e) týkající se výroby a držení pornografického materiálu:

- založeného výhradně na simulovaných zobrazeních nebo realistických znázorněních neexistujícího dítěte;
- v němž účinkují děti, které dosáhly věku určeného na základě článku 18 odstavce 2, pokud jsou tato zobrazení vyráběna a držena jimi samými s jejich souhlasem a pouze pro jejich soukromé účely.

4. Každá smluvní strana si může vyhradit právo neuplatnit plně nebo zčásti ustanovení odstavce 1 písmene f).

Článek 21

Trestné činy týkající se účasti dítěte na pornografických představeních

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost následujícího úmyslného jednání:

- a) zjednání účasti dítěte na pornografických představeních nebo přiměnění dítěte k účasti na těchto představeních;
- b) nucení dítěte k účasti na pornografických představeních nebo kořistění z takového jednání nebo jiné vykořisťování dítěte za obdobným účelem;
- c) vědomá účast na pornografických představeních, kde vystupují děti.

2. Každá smluvní strana si může vyhradit právo omezit uplatnění odstavce 1 písmene c) na situace, kdy dítě bylo najímáno nebo nuceno podle odstavce 1 písmene a) nebo b).

Článek 22

Ohrožování výchovy dětí

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost úmyslného přiměnění dítěte, které nedosáhlo věku určeného na základě článku 18 odstavce 2, k přítomnosti u pohlavního zneužívání nebo sexuálních aktivit za účelem sexuálního uspokojení, i když se takových praktik samo nemusí účastnit.

Článek 23

Svádění dětí za sexuálními účely

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost úmyslného návrhu dospělé osoby dítěti, které nedosáhlo věku určeného na základě článku 18 odstavce 2, prostřednictvím komunikačních a informačních technologií, k setkání za účelem spáchání trestného činu podle článku 18 odstavce 1 písmene a) nebo článku 20 odstavce 1 písmene a) na dítěti, pokud po tomto návrhu následovalo jednání přímo směřující k uskutečnění takového setkání.

Článek 24

Účastenství a pokus

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost jakékoliv úmyslné formy účastenství na spáchání trestného činu podle této Úmluvy.

2 Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby byla zajištěna trestnost úmyslného pokusu spáchat trestný čin podle této Úmluvy.

3. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo neuplatnit zcela nebo jen zčásti ustanovení odstavce 2 na trestné činy podle článku 20 odstavce 1 písmen b), d), e) a f) a článku 21 odstavce 1 písmene c), článku 22 a článku 23.

Článek 25

Působnost

Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby rozsah působnosti zahrnoval jakékoliv trestné činy podle této Úmluvy, pokud byl takový čin spáchán:

a) na území této smluvní strany; nebo

b) na palubě lodi plující pod vlajkou této smluvní strany; nebo

c) na palubě letadla registrovaného podle práva této smluvní strany; nebo

d) občanem této smluvní strany; nebo

e) osobou, která má obvyklé bydliště na území této smluvní strany.

2. Každá smluvní strana bude usilovat o přijetí legislativních nebo jiných opatření, která budou nezbytná k tomu, aby rozsah působnosti zahrnoval jakékoliv trestné činy podle této Úmluvy, pokud byl trestný čin spáchán na občanovi nebo osobě mající obvyklé bydliště na území této smluvní strany.

3. Každá smluvní strana může při podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení či přistoupení, nebo v prohlášení zaslaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že si vyhrazuje právo nevyužít nebo využít pouze ve zvláštních případech pravidla podle odstavce 1 písmene e) tohoto článku nebo že využití tohoto pravidla podmiňuje.

4. Pro smluvní stíhání trestných činů podle článků 18, 19, 20 odstavce 1 písmene a) a článku 21 odstavce 1 písmen a) a b) této Úmluvy přijme každá smluvní strana taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby působnost podle odstavce 1 písmene d) nebyla podmíněna skutečností, že jsou tyto činy trestné také v místě, kde byly spáchány.

5. Každá smluvní strana může při podpisu nebo uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení či přistoupení, nebo v prohlášení zaslaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že si vyhrazuje právo omezit použití odstavce 4 tohoto článku, pokud se jedná o trestné činy podle článku 18 odstavce b), druhá a třetí odrážka, na případy, kdy má osoba obvyklé bydliště na území této smluvní strany.

6. Pro smluvní stíhání trestných činů podle článků 18, 19, 20 odstavce 1 písmene a) a článku 21 této Úmluvy, přijme každá smluvní strana taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k

tomu, aby rozsah její působnosti podle odstavce 1 písmen d) a e) nebyl podmíněn tím, že trestnímu stíhání předcházelo oznámení oběti nebo státu, ve kterém byly spáchány trestné činy.

7. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k založení působnosti ve vztahu k trestným činům podle této Úmluvy, pokud se pachatel nachází na území této smluvní strany a tato ho nevydá druhé smluvní straně pouze z důvodu jeho/její státní příslušnosti.

8. Pokud více než jedna smluvní strana dovozuje působnost ve vztahu k domnělým trestným činům podle této Úmluvy, dotčené smluvní strany budou, je-li to vhodné, konzultovat tuto otázku s cílem zvolení nejvhodnějšího místa stíhání.

9. Aniž jsou dotčena obecná pravidla mezinárodního práva, tato Úmluva nevylučuje výkon trestněprávní působnosti smluvní strany v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

Článek 26

Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby zajistila, že právnická osoba může být učiněna odpovědnou za trestný čin ustavený podle této Úmluvy, spáchaný v její prospěch jakoukoli fyzickou osobou, která v ní má vedoucí postavení, ať již jedná samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby, na základě:

- (a) pravomoci jednat navenek jménem právnické osoby;
- (b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem právnické osoby;
- (c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci právnické osoby.

2. Kromě případů, na něž se již vztahují ustanovení v odstavci 1, podnikne každá smluvní strana nezbytná opatření pro zajištění toho, že právnická osoba může být uznána odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany fyzické osoby zmíněné v odstavci 1 umožnil spáchání trestného činu, ustaveného v souladu s touto Úmluvou, ve prospěch této právnické osoby fyzickou osobou jednající v rámci její pravomoci.

3. Podle právních principů smluvní strany může být odpovědnost právnické osoby trestní, občanskoprávní nebo správní.

4. Tato odpovědnost nebude mít vliv na trestní odpovědnost fyzických osob, které trestný čin spáchaly.

Článek 27

Sankce a opatření

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby za spáchání trestných činů uvedených v této Úmluvě bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující

sankce, s ohledem na závažnosti trestných činů. Tyto sankce zahrnují možnost uložit trest odnětí svobody ve výši, která zakládá důvod pro vydání osoby do cizího státu.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby za spáchání trestných činů uvedených v článku 26 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které zahrnují peněžité pokuty trestněprávní nebo jiné povahy, a mohou zahrnovat i jiná opatření, zejména:

- a) odebrání oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k:

a) umožnění zajištění a propadnutí:

- věcí, dokumentů a dalších materiálních prostředků použitých ke spáchání trestných činů podle této Úmluvy nebo k usnadnění jejich spáchání;

- výnosů z těchto trestných činů nebo zajištění a zabavení věci, jejíž hodnota odpovídá těmto výnosům;

b) umožnění dočasného nebo trvalého uzavření provozoven použitých ke spáchání trestných činů podle této Úmluvy, aniž by byla dotčena práva třetích osob v dobré víře, nebo dočasnému či trvalému zákazu pachatelům těchto trestných činů vykonávat zaměstnání nebo dobrovolnickou činnost v oboru, kde přicházejí do styku s dětmi a v rámci jejichž výkonu byly tyto trestné činy spáchány.

4. Každá smluvní strana může přijmout další nezbytná opatření vůči pachatelům trestných činů, jako např. zbavení rodičovských práv nebo monitorování nebo dohled nad odsouzenými osobami.

5. Každá smluvní strana může stanovit, že výnosy z trestné činnosti nebo propadnutý majetek podle tohoto článku mohou být převedeny do speciálního fondu určeného k financování programů prevence a pomoci obětem trestných činů podle této Úmluvy.

Článek 28

Přítěžující okolnosti

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby následující skutečnosti, pokud již nejsou zahrnuty do skutkové podstaty trestného činu, mohly být v souladu s příslušnými ustanoveními vnitrostátního práva brány v úvahu jako přítěžující okolnosti při ukládání trestů u trestných činů podle této Úmluvy:

- a) trestným činem byla oběti způsobena vážná fyzická nebo psychická újma;
- b) trestnému činu předcházelo nebo byl provázen mučením nebo hrubým násilím;
- c) trestný čin byl spáchán vůči zvláště zranitelné oběti;

- d) trestný čin byl spáchán členem rodiny, osobou, která žije s dítětem v jedné domácnosti, nebo osobou, která zneužila svého postavení;
- e) trestný čin byl spáchán společným jednáním více pachatelů;
- f) trestný čin byl spáchán v rámci organizované zločinecké skupiny;
- g) pachatel byl již dříve odsouzen za skutky téže povahy.

Článek 29

Předešlá odsouzení

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby v rámci uložení trestu bylo možné zohlednit konečné odsuzující rozsudky vydané druhou smluvní stranou za trestné činy podle této Úmluvy.

Hlava VII

Vyšetřování, trestní stíhání a procesní právo

Článek 30

Zásady

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby vyšetřování a trestní řízení probíhalo v nejlepším zájmu dítěte a s respektem k jeho právům.
2. Každá smluvní strana přijme ochranný přístup k obětem, zajišťující, aby vyšetřování a trestní řízení nezhoršilo trauma utrpěné dítětem a po ukončení trestního řízení byla v případě potřeby poskytnuta pomoc.
3. Každá smluvní strana zajistí, aby vyšetřování a trestní stíhání probíhaly jako přednostní řízení bez jakéhokoliv neodůvodněného zdržení.
4. Každá smluvní strana zajistí, aby opatřeními přijatými podle této hlavy nebylo dotčeno právo na obhajobu a požadavek na spravedlivý a nestranný proces podle článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
5. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná, v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva, a která:
 - zaručí účinné vyšetřování a trestní stíhání trestných činů podle této Úmluvy, umožňující, je-li to potřeba, tajné operace;
 - umožní, aby útvary nebo služby odpovědné za vyšetřování mohly identifikovat oběti trestných činů podle článku 20, zejména použitím analýzy materiálů dětské pornografie, jako např. fotografií,

audiovizuálních nahrávek, přístupným, šířeným a předávaným komunikačními a informačními technologiemi.

Článek 31

Obecná opatření ochrany

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k ochraně práv a zájmu obětí, včetně zajištění jejich zvláštních potřeb jako svědků, ve všech fázích vyšetřování a trestního řízení, zejména tím, že:

a) je poučí o jejich právech a službách, které jim jsou k dispozici, vyjma případů, kdy si nepřejí takové informace dostávat, o vypořádání se s jejich stížnostmi, bodech obžaloby, o obecném průběhu vyšetřování nebo řízení a jejich roli v rámci řízení i o výsledcích řízení v jejich věci;

b) zajistí, aby alespoň v případech, kdy by oběti a jejich rodiny mohly být vystaveny nebezpečí, byly tyto informovány, zdali stíhaná nebo odsouzená osoba byla částečně nebo úplně osvobozena;

c) jim v rámci pravidel vnitrostátního práva poskytnou možnost být slyšen, předložit důkazní prostředky a zvolit formu vyjádření jejich potřeb a názorů pohledů na věc, a to přímo nebo prostřednictvím prostředníka, a tato vzít do úvahy;

d) jim poskytnou odpovídající pomoc tak, aby jejich práva a zájmy byly náležitě zajištěny a zohledněny;

e) ochrání jejich soukromí, totožnosti a podobu a přijmou opatření podle vnitrostátního práva, aby se předešlo veřejnému šíření informací, které by mohly vést k jejich identifikaci;

f) zajistí bezpečnost obětí, jejich rodin a svědků svědčících v jejich prospěch před nebezpečím zastrasování, odplaty a opakované viktimizace obětí;

g) zajistí, aby se oběti a pachatele trestných činů nedostali do přímého kontaktu ve vyšetřovacích služebnách a soudních místnostech, vyjma případů, kdy odpovědné orgány rozhodly opačně s ohledem na nejlepší zájem dítěte, nebo pokud takový kontakt je nezbytný pro účely vyšetřování nebo trestního řízení.

2. Každá smluvní strana zajistí obětem od prvního kontaktu s odpovědnými orgány přístup k informacím o odpovídajícím soudním a správním řízení.

3. Každá smluvní strana zajistí v případě oprávněné potřeby bezplatný přístup oběti k právní pomoci, v případě, že oběť může mít postavení účastníka trestního řízení.

4. Každá smluvní strana zajistí možnost, aby soudní orgán mohl stanovit zvláštního zástupce oběti, v případě že podle vnitrostátního práva může tato mít postavení účastníka trestního řízení a osoby nadané rodičovskými právy nemohou dítě z důvodu střetu zájmů zastupovat.

5. Každá smluvní strana poskytne prostřednictvím legislativních nebo jiných opatření a v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem možnosti skupinám, nadacím, asociacím, vládním a nevládním organizacím poskytovat pomoc a/nebo podporovat oběti, vyjádří-li s tím tyto souhlas, v rámci trestního řízení týkajícího se trestných činů podle této Úmluvy.

6. Každá smluvní strana zajistí, aby informace předávané oběti podle ustanovení tohoto článku byly předávány způsobem zohledňujícím věk, úroveň vyspělosti a jazyk, kterému tyto rozumí.

Článek 32

Zahájení řízení

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby vyšetřování nebo trestní stíhání trestných činů podle této Úmluvy nebylo podmíněno oznámením nebo obviněním ze strany oběti, a aby se v trestním řízení mohlo pokračovat i tehdy, pokud oběť svou výpověď stáhla.

Článek 33

Promlčení

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby promlčení lhůta pro zahájení trestního řízení stanoveného podle článků 18, 19 odstavce 1 písmen a) a b) a článku 21 odstavce 1 písmen a) a b) trvala dostatečně dlouhou dobu, tak aby bylo možné zahájit řízení poté, co oběť dosáhla zletilosti, přičemž bude délka této doby úměrná závažnost příslušného trestného činu.

Článek 34

Vyšetřování

1. Každá smluvní strana přijme taková nezbytná opatření, aby zajistila, že osoby, útvary a služby odpovědné za vyšetřování budou specializovány na boj proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí anebo jsou pro tyto účely vyškoleny určené osoby. Tyto útvary a služby budou mít k dispozici odpovídající finanční zdroje.

2. Každá smluvní strana se zavazuje přijmout taková legislativní nebo jiná nezbytná opatření, aby nejistota v případě stanovení skutečného věku oběti nebránila zahájení trestního vyšetřování.

Článek 35

Výslech dítěte

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná nezbytná opatření, aby zajistila, že:

a) výslechy dětí proběhnou bez zbytečného prodlení poté, co byly skutečnosti oznámeny příslušným orgánům;

b) v případě potřeby proběhnou výslechy dětí v prostorách určených nebo upravených pro tyto účely;

c) výslechy dětí budou prováděny odborníky vyškolenými k tomuto účelu;

- d) kdy je to možné a vhodné, provedou všechny výsledky dítěte tytéž osoby;
 - e) počet výsledků bude co nejnižší a výsledky budou prováděny pouze tehdy, pokud je to naprosto nezbytné pro účely trestního řízení;
 - f) dítě může být doprovázeno svým právním zástupcem nebo případně dospělou osobou podle svého výběru, vyjma případů, kdy v souvislosti s touto osobou bylo přijato odůvodněné rozhodnutí v opačném smyslu.
2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná nezbytná opatření, aby mohly být všechny výsledky oběti nebo případně dítěte, které vystupuje jako svědek, zaznamenány na video, a aby tyto videozáznamy mohly být v souladu s ustanoveními vnitrostátního práva použity jako důkazy při soudním řízení.
3. V případech, kdy je věk oběti nejistý a lze ji důvodně považovat za dítě, použijí se opatření podle ustanovení odstavců 1 a 2, než bude její skutečný věk zjištěn.

Článek 36

Řízení před trestním soudem

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby s ohledem na pravidla, kterými se řídí nezávislost výkonu právních povolání, bylo zajištěno vzdělávání týkající se práv dětí, sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí a takové vzdělávání bylo dostupné pro všechny osoby činné v trestním řízení, zejména soudce, státní zástupce a advokáty.
2. Každá smluvní strana se zavazuje přijmout taková legislativní nebo jiná nezbytná opatření, v souladu s pravidly vnitrostátního práva k tomu, aby:
- a) soudce mohl nařídít neveřejné jednání;
 - b) výslech oběti mohl proběhnout, aniž by tato byla přítomna v soudní síni, především s využitím vhodných komunikačních technologií.

Hlava VIII

Záznam a uchování údajů

Článek 37

Záznam a uchování národních údajů o odsouzených sexuálních delikventech

1. Za účelem prevence a stíhání trestných činů naplňujících skutkové podstaty podle této Úmluvy, každá smluvní strana přijme legislativní nebo jiná opatření nezbytná pro sběr a uchování, v souladu s příslušnými ustanoveními o ochraně osobních údajů a odpovídajícími pravidly a zárukami uvedenými v právních předpisech daného státu, údajů o totožnosti a genetickém profilu (DNA) osob odsouzených za trestné činy podle této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení či přistoupení sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy název a adresu centrálního vnitrostátního orgánu odpovědného ve věcech uvedených v odstavci 1.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní nebo jiná opatření, které budou nezbytná k tomu, aby informace uvedené v odstavci 1 mohly být předány kompetentním orgánům druhé smluvní strany, v souladu s podmínkami stanovených vnitrostátními právními předpisy a příslušnými mezinárodními instrumenty.

Hlava IX

Mezinárodní spolupráce

Článek 38

Obecné zásady a opatření mezinárodní spolupráce

1. Všechny smluvní strany budou vzájemně spolupracovat, v souladu s ustanoveními této Úmluvy při použití příslušných použitelných mezinárodních a regionálních instrumentů, pravidel založených na jednotných nebo recipročních úpravách právních předpisů a vnitrostátního práva, v co největším rozsahu, za účelem:

- a) předcházení a potírání sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí;
- b) ochrany a pomoci obětem;
- c) vyšetřování nebo řízení týkajících se trestných činů podle této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana se zavazuje přijmout taková legislativní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby oběti trestných činů podle této Úmluvy spáchaných na území jiné smluvní strany, než té kde pobývají, mohly podávat stížnost u odpovědných orgánů státu bydliště.

3. Pokud smluvní strana, která váže vzájemnou pomoc ve věcech trestních nebo vydání na existenci uzavřené smlouvy, obdrží žádost o vzájemnou pomoc nebo vydání od smluvní strany, se kterou neuzavřela obdobnou smlouvu, tato smluvní strana může pokládat tuto Úmluvu za právní základ pro vzájemnou pomoc ve věcech trestních nebo pro vydání ve věcech trestných činů podle této Úmluvy.

4. Každá smluvní strana bude ve vhodných případech prosazovat zařazení prevence a potírání sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání dětí do programů rozvojové spolupráce třetím zemím.

Hlava X

Kontrolní mechanismus

Článek 39

Výbor smluvních stran

1. Výbor smluvních stran se skládá ze zástupců smluvních stran Úmluvy.
2. Výbor smluvních stran svolává generální tajemník Rady Evropy. První zasedání Výboru se uskuteční do roka ode dne, kdy tato Úmluva vstoupila v platnost pro desátého signatáře, který ji ratifikoval. Následně se pak zasedání bude konat kdykoliv, kdy o to generálního tajemníka požádá alespoň jedna třetina smluvních stran.
3. Výbor smluvních stran přijme vlastní jednací řád.

Článek 40

Ostatní zástupci

1. Parlamentní shromáždění Rady Evropy, komisař pro lidská práva, Evropský výbor pro trestní problematiku (CDPC) a další příslušné mezivládní výbory Rady Evropy určí své zástupce ve Výboru smluvních stran.
2. Výbor ministrů může vyzvat ostatní orgány Rady Evropy, aby na základě konzultací s Výborem smluvních stran určily svého zástupce.
3. Zástupci občanské společnosti a zejména zástupci nevládních organizací mohou být přijati jako pozorovatelé Výboru smluvních stran postupem stanoveným příslušnými pravidly Rady Evropy.
4. Zástupci určení podle odstavců 1 až 3 se účastní na zasedání Výboru smluvních stran bez volebního práva.

Článek 41

Funkce Výboru smluvních stran

1. Výbor smluvních stran dbá na provádění této Úmluvy. Jednací řád Výboru smluvních stran určí proces hodnocení provádění této Úmluvy.
2. Výbor smluvních stran bude usnadňovat sběr, analýzu a výměnu informací, zkušeností a příkladů dobré praxe mezi státy za účelem zvýšení jejich schopnosti předcházet sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání dětí a jejich potírání.
3. Úkolem Výboru smluvních stran je též, tam kde to je vhodné:
 - a) usnadňovat účinné používání a provádění této Úmluvy, včetně identifikace jakýchkoliv problémů a účinků jakýchkoliv prohlášení nebo výhrad učiněných podle této Úmluvy;
 - b) vyjádřit názor na otázky týkající se použití této Úmluvy a usnadňovat výměnu informací o významném právním, politickém nebo technologickém vývoji.
4. Výboru smluvních stran ve výkonu funkcí vyplývajících z tohoto článku poskytne pomoc Sekretariát Rady Evropy.

5. Evropský výbor pro trestní problematiku (CDPC) bude pravidelně informován o činnostech uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku.

Hlava XI

Vztah k dalším mezinárodním instrumentům

Článek 42

Vztah k Úmluvě OSN o právech dítěte a jejímu Opčnímu protokolu týkajícímu se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie

Touto Úmluvou nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající z ustanovení Úmluvy OSN o právech dítěte a jejího Opčního protokolu týkajícího se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie; jejím cílem je posílit ochranu založenou na těchto instrumentech a rozvíjet a doplnit normy v nich obsažené.

Článek 43

Vztah k jiným mezinárodním instrumentům

1. Touto Úmluvou nejsou dotčeny práva a povinnosti vyplývající z ustanovení ostatních mezinárodních instrumentů, jichž jsou smluvní strany této Úmluvy stranami nebo se jimi stanou, a které obsahují ustanovení týkající se oblastí upravených touto Úmluvou, a které zajišťují větší ochranu a pomoc dětským obětem sexuálního vykořisťování a pohlavního zneužívání.
2. S cílem doplnit nebo posílit ustanovení této Úmluvy nebo usnadnit použití zásad zakotvených touto Úmluvou, mohou smluvní strany Úmluvy mezi sebou uzavřít dvoustranné nebo vícestranné dohody o otázkách upravených touto Úmluvou.
3. Smluvní strany, které jsou členy Evropské unie, uplatňují při svých vzájemných vztazích pravidla Evropského společenství a Evropské unie, pokud pro dotčený zvláštní předmět existují pravidla Evropského společenství nebo Evropské unie, aniž by byl dotčen cíl a účel této Úmluvy, a aniž by bylo dotčeno její plné uplatnění ostatními smluvními stranami.

Hlava XII

Změny Úmluvy

Článek 44

Změny

1. Veškeré návrhy změn Úmluvy navržené smluvní stranou musí být sděleny generálnímu tajemníkovi Rady Evropy a jím předány členským státům Rady Evropy, signatářům, ostatním smluvním stranám Úmluvy, Evropskému společenství, ostatním státům, které byly přizvány k podpisu této Úmluvy v souladu s ustanovením článku 45 odstavce 1, a všem státům přizvaným přistoupit k této Úmluvě podle ustanovení článku 46 odstavce 1.
2. Veškeré změny Úmluvy navržené smluvní stranou Úmluvy musí být sděleny Evropskému výboru pro trestní problematiku (CDPC), který předá stanovisko k těmto návrhům Výboru ministrů.
3. Výbor ministrů přezkoumá navrhované změny a stanovisko doručené CDPC a po konzultacích s členskými státy, které nejsou smluvními stranami této Úmluvy, může změny Úmluvy přijmout.
4. Text změn přijatých Výborem ministrů podle odstavce 3 tohoto článku bude postoupen smluvním stranám ke sdělení jejich souhlasu.
5. Veškeré změny přijaté podle odstavce 3 tohoto článku vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty jednoho měsíce po datu, kdy všechny smluvní strany informovaly generálního tajemníka o souhlasu s návrhem změn.

Hlava XIII

Závěrečná ustanovení

Článek 45

Podpis a vstup v platnost

1. Tato Úmluva je otevřena k podpisu členským státům Rady Evropy, nečlenským státům, které se podílely na vypracování této Úmluvy a Evropskému společenství.
2. Tato Úmluva se předkládá k ratifikaci, přijetí či schválení. Ratifikační listina, listiny o přijetí či schválení jsou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.
3. Tato Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců po datu, ke kterému 5 signatářů, z nichž alespoň 3 jsou členské státy Rady Evropy, vyjádřili souhlas být vázáni touto Úmluvou podle ustanovení předcházejícího odstavce.
4. Ve vztahu ke státu uvedenému v odstavci 1 anebo Evropskému společenství, jenž následně vyjádří souhlas být vázán Úmluvou, Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí lhůty tří měsíců po datu uložení ratifikační listiny, listin o přijetí či schválení.

Článek 46

Přistoupení k Úmluvě

1. Po vstupu této Úmluvy v platnost může Výbor ministrů, po konzultacích se smluvními stranami Úmluvy a obdržení jejich jednomyslného souhlasu, vyzvat kterýkoli nečlenský stát Rady Evropy,

který se nepodílel na vypracování této Úmluvy, aby přistoupil k této Úmluvě, a to na základě rozhodnutí přijatého většinou stanovenou článkem 20 písmeno d) Statutu Rady Evropy, formou jednomyslného hlasování zástupců smluvních států oprávněných zasedat ve Výboru ministrů.

2. Ve vztahu ke každému přistupujícímu státu vstupuje Úmluva v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data uložení listiny o přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 47

Územní působnost

1. Každý stát nebo Evropské společenství může při podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení či přistoupení vymezit území, na které / která se tato Úmluva vztahuje.

2. Každá smluvní strana může poté kdykoli formou prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit působnost této Úmluvy na jakékoli další území vymezené v tomto prohlášení, jehož mezinárodní vztahy zastřešuje nebo jménem kterého může uzavírat závazky. Ve vztahu k tomuto území, Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data doručení tohoto prohlášení generálnímu tajemníkovi.

3. Každé prohlášení uskutečněné podle předcházejících dvou odstavců může být pro každé území, které je v tomto prohlášení uvedeno, odvoláno oznámením generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Odvolání prohlášení nabude účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data doručení tohoto oznámení generálnímu tajemníkovi.

Článek 48

Výhrady

K ustanovením této Úmluvy nemohou být přijaty žádné výhrady, s výjimkou těch, které jsou výslovně umožněny. Kterákoli výhrada může být kdykoli odvolána.

Článek 49

Vypovězení

Každá smluvní strana může kdykoli vypovědět tuto Úmluvu oznámením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Toto vypovězení nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data doručení tohoto oznámení generálnímu tajemníkovi.

Článek 50

Oznámení

1. Generální tajemník Rady Evropy oznámí členským státům Rady Evropy, všem signatářským státům, všem smluvním státům, Evropskému společenství a každému státu, který byl přizván k podpisu této Úmluvy podle ustanovení článku 45, a každému státu, který byl přizván k přistoupení k této Úmluvě podle ustanovení článku 46:

- a) každý podpis;
- b) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení;
- c) každé datum vstupu této Úmluvy v platnost v souladu s články 45 a 46;
- d) každou změnu přijatou podle článku 44 a datum vstupu v platnost této změny;
- e) každou výhradu podle článku 48;
- f) každé vypovězení podle ustanovení článku 49;
- g) každý další akt, oznámení nebo sdělení týkající se této Úmluvy.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní řádně zmocnění zástupci k této Úmluvě své podpisy.

Dne 25. října 2007 v Lanzarote, v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně autentická, a v jednom vyhotovení, které je uloženo v archivech Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy zašle jejich ověřené opisy každému členskému státu Rady Evropy, nečlenským státům, které se podílely na vypracování této Úmluvy, Evropskému společenství a každému státu, který bude vyzván, aby přistoupil k této Úmluvě.